

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/135/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3618010047
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3618010047.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Beáty Javorkovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 18. februára 2019 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske v trestnej veci obžalovaného

M. Y.,

nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom A., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Nemocnici pre obvinených a odsúdených a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Trenčín, na verejnom zasadnutí prítomného,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Partizánske, sp. zn. 1T/17/2018 zo dňa 5. septembra 2018 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. zrušuje sa v napadnutom rozsudku celý výrok o treste odňatia slobody a o zrušení skoršieho rozsudku.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný odsudzuje podľa § 200 ods. 2 Tr. zák. s použitím §§ 36 písm. l), 37 písm. g), h), m), 38 ods. 4, 39 ods. 1, 2 písm. c) Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analógiám s použitím §§ 42 ods. 1, 41 ods. 2 Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody na 24 (dvadsaťštyri) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. sa obžalovaný pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. sa zrušuje výrok o treste v skoršom rozsudku Okresného súdu Partizánske, sp. zn. 1T/95/2017 zo dňa 25.4.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 2To/57/2018 zo dňa 17.7.2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný M. Y. uznaný vinným zo zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. v spojení s § 127 ods. 4 Tr. zák., pretože dňa 01.01.2018 v čase okolo 03:00 hod. v Partizánskom na W. ulici v byte č. XXX/XX, patriacemu O. Y., ktorá je manželkou jeho brata O. Y. pod vplyvom alkoholu vošiel do izby, kde spala O. Y. spoločne so svojím manželom a maloletým synom na rozťahovacom gauči, využil toho, že O. Y. spí a je pod vplyvom alkoholu, sadol si k jej nohám, stiahol si tepláky a následne zvliekol aj jej legíny a nohavičky a strčil jej do análneho otvoru svoje prsty, načo poškodená precitla a v domnení že sa jedná o jej manžela, obžalovaného objala, načo obžalovaný vnikol ukazovák a prostredníkom ľavej

ruky do jej vagíny, po čom poškodená zacítila na chrbte obžalovaného chrasty a uvedomila si, že to nie je jej manžel a keď nad sebou uvidela obžalovaného, tohto odsotila a začala kričať, načo si obžalovaný obliekol stiahnuté tepláky so slovami „prepáč, veď sa nič nestalo“, po čom ho z bytu poškodenej vyhodil jej manžel O. Y., ktorý sa prebudil na krik poškodenej.

Bol za to odsúdený podľa § 200 ods. 2 Tr. zák. s použitím §§ 38 ods. 4, 36 písm. l), n) 37 písm. g), h), m), 42 ods. 1, 41 ods. 2, 39 ods. 2 písm. c) Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 5 rokov, pre výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol zároveň zrušený výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Partizánske, sp. zn. 1T/95/2017 zo dňa 25.4.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 2To/57/2018 zo dňa 17.7.2018, ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok nadväzujúce ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote písomne zahlásil odvolanie prokurátor proti výroku o treste v neprospech obžalovaného. Z písomného odôvodnenia vyplynulo, že uložený trest odňatia slobody na 5 rokov považuje prokurátor za nedostatočný. Predchádzajúca trestná minulosť obžalovaného aj napriek použitiu § 39 ods. 2 písm. c) Tr. zák. neumožňuje takto výrazne znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Uložený trest v sebe dostatočne nezahrňuje prvky generálnej prevencie ani dostatočne nevyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Taktiež použitie ustanovenia § 36 písm. n) Tr. zák. o poľahčujúcej okolnosti považuje prokurátor za neodôvodnené a nadbytočné, pretože vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. nemalo podstatný význam pri objasňovaní trestnej činnosti a túto skutočnosť súd dostatočne zohľadnil pri aplikácii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zák. Prokurátor navrhol podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o treste s tým, aby odvolací súd postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. uložil obžalovanému sám podľa § 200 ods. 2 Tr. zák. s použitím §§ 36 písm. l), 37 písm. g), h), m), 38 ods. 4, 42 ods. 1, 41 ods. 2 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody v dolnej polovici upravenej trestnej sadzby so zradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň prokurátor navrhol podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušiť výrok o treste v skoršom rozsudku a naň nadväzujúce výroky.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obhajca poukázal na to, že v prípravnom konaní navrhovali zmenu právnej kvalifikácie konania obžalovaného na prečin poškodzovania cudzích práv podľa § 375 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák., preto obžalovaný svojím vyhlásením na hlavnom pojednávaní napomohol pri objasňovaní svojej trestnej činnosti. Poškodená pritom vyhlásila, že obžalovanému jeho trestnú činnosť odpustila a obžalovaný sa jej cestou obhajcu aj ospravedlnil. Obhajca navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť. Prokurátorka krajskej prokuratúry tu navrhla odvolaniu podriadeného prokurátora vyhovieť. Obžalovaný uviedol, že mu je toho veľmi ľúto.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora síce nie je dôvodné, avšak v záujme uloženia obžalovanému primeraného trestu je potrebné z podnetu odvolania prokurátora, hoci podaného v neprospech obžalovaného, rozhodnúť v prospech obžalovaného.

Pokiaľ ide o procesný postup súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytykáaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Výrok o vine urobil súd prvého stupňa po tom, čo postupom podľa § 257 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinným zo skutku uvedenom v obžalobe.

K odvolaním napadnutému výroku o treste v rozsudku súdu prvého stupňa, uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. Predovšetkým tu vyslovuje svoje vážne pochybnosti o tom, či všetky skutkové zistenia uvedené vo výrokovvej časti rozsudku súdu prvého stupňa boli zákonne a odôvodnene (§ 317 ods. 1 Tr. por.) právne kvalifikované ako zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. Tu má senát odvolacieho súdu na mysli tú časť protiprávneho konania obžalovaného, kedy poškodená už bola „zobudená - precitla“ a v domnení, že ide o jej manžela, obžalovaného dokonca „objala“. V

tejto časti konania obžalovaného potom už veľmi ťažko možno hovoriť o donútení poškodenej k iným sexuálnym praktikám zneužitím jej bezbrannosti tak, ako to má na mysli ustanovenie § 200 ods. 1 Tr. zák. Bezvýhradne teda možno hovoriť o naplnení znakov tohto sexuálneho zločinu len vo vzťahu „... k strčeniu prstov do análneho otvoru poškodenej...“.

Vyššie uvedené výhrady k právoplatnému výroku o vine, senát odvolacieho súdu uviedol vo vedomí, že obžalovaný svojím vyhlásením podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ktoré súd prijal, vytvoril právny stav, kedy výrok o vine je prakticky nenapadnuteľný riadnym ani mimoriadnym opravným prostriedkom.

Súčasne ale senát odvolacieho súdu nerezignoval na spravodlivé odsudzujúce rozhodnutie o vine a treste ako celku a premietol svoje vyššie uvedené výhrady do rozhodovania o treste podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. (spôsob spáchania činu a jeho následok), ale tiež aj podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. (okolnosti prípadu).

Z pohľadu odvolania prokurátora v neprospech obžalovaného proti výroku o treste je potrebné uviesť, že za situácie, kedy v prospech obžalovaného možno zohľadniť až 3 dôvody pre mimoriadne zníženie trestu, trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov nielenže nie je neprimerane mierny, ale naopak tento je neprimerane prísny.

Senát odvolacieho súdu je toho názoru, že vyššie uvedená skutková okolnosť, týkajúca sa aj právnej kvalifikácie, tiež ospravedlnenie sa poškodenej prakticky hneď po čine (aj neskôr), ako aj to, že samotná poškodená obžalovanému „odpustila“, umožňujú urobiť záver podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. o neprimeranej prísnosti upravenej trestnej sadzby.

Ďalej k správnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa o mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 ods. 2 písm. c) Tr. zák., senát odvolacieho súdu poukazuje na podrobné odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Napokon na rozdiel od názoru prokurátora, ktorý vo vyhlásení obžalovaného o tom, že je vinným zo skutku uvedeného v obžalobe, nevidel ani dôvod pre použitie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr. zák., senát odvolacieho súdu dospel k záveru, že je namieste pri rozhodovaní o treste použiť aj tretie ustanovenie o mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam. Tu na rozdiel od názoru prokurátora senát odvolacieho súdu vyslovuje názor, že obžalovaný týmto vyhlásením významne „napomohol“ k urobeniu výroku o vine súdom prvého stupňa v zhode s obžalobou (zhodne Stanovisko Trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Tpj 55/2016 zo dňa 27.6.2017 - publikované pod č. R 44/2017).

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. zrušil v napadnutom rozsudku celý výrok o súhrnnom treste, ako aj zrušenie výroku o treste v skoršom rozsudku. V súlade s ustanovením § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol odvolací súd sám vo veci tak, že obžalovanému uložil najmä s prihliadnutím na vyššie uvedené tri dôvody pre mimoriadne zníženie trestu súhrnný trest odňatia slobody na 24 mesiacov nepodmienečne (pri použití ustanovenia § 39 ods. 2 písm. c) Tr. zák. obmedzenie mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody podľa § 39 ods. 3 Tr. zák. neplatí).

Výrok o zaradení do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia urobil súd prvého stupňa podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák., pretože obžalovaný bol v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním tohto zločinu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin (okrem iných odsúdení aj Okresným súdom Partizánske, sp. zn. 1T/55/2015 - vykonanie trestu odňatia slobody dňa 20.9.2016).

Napokon odvolací súd zrušil podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. aj výrok o uloženom treste odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov nepodmienečne v právoplatnom rozsudku Okresného súdu Partizánske, sp. zn. 1T/95/2017 zo dňa 25.4.2018 a boli zrušené aj ďalšie výroky obsahovo na tento zrušený trest nadväzujúce. Výrok o uloženom ochrannom liečení v tomto rozsudku však zostal nedotknutý, pričom tento výrok dopĺňa použitie ustanovenia aj § 39 ods. 2 písm. c) Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný

prostriedok.